

تبیین عاطفه توحیدی در رهبری اسلامی و اعتبار سنجی آن

عباس شفیع

استادیار پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

چکیده

در این پژوهش با هدف تبیین عاطفه توحیدی در رهبری اسلامی، عناصر، نمادها و شاخصهای آن با بهره گیری از روش اجتهادی واکاوی شده سپس با استفاده از روش خبرگان اعتبارسنجی انجام پذیرفته است یافته های تحقیق نشان می دهد که عناصر مزبور شامل خداگرایی، (مشمتمل بر نمادها و شاخصهایی همچون ارتباط با خدا در قالب درخواست توام با رغبت و رهبت، ارتباط با خدا در قالب درخواست حل مشکلات شخصی، ارتباط رهبر با خدا با ندامت از کردار گذشته و ارتباط رهبر با خدا در قالب درخواست نفرین به نیروهای طاغی، (آخرت گرایی (مشتمل بر نمادها و شاخصهایی همچون خوف و خشیت الهی، اعلان صریح مواضع خود در قبال روش منکران، بیم و امید و شوق به پاداش) و تکلیف گرایی (مشمتمل بر پافشاری بر تکلیف، حریص بودن رهبر به هدایت نیروها، رؤوف بودن رهبر نسبت به نیروها، اظهار ناراحتی عاطفی نسبت به مشکلات نیروها) است خداگرایی به معنای برقراری مستمر ارتباط عاطفی با خداوند از جهت امید و شوق به پاداش الهی یا بیم و خشیت از غضب الهی است؛ آخرت گرایی، به مفهوم گرایش و میل به آخرت با خوف و خشیت از سختیها و شرور روز قیامت از سویی و شوق به پاداش و بهشت از طرف دیگر است؛ در تکلیف گرایی، رهبران الهی در صدد تحقق اوامر و نواهی الهی اند، رهبران با حرکت در این مسیر مآلا خود به عبودیت دست یافته و نیروهای سازمانی را به عبودیت قرین می سازند

واژه های کلیدی: عاطفه توحیدی، رهبری اسلامی، خداگرایی، آخرت گرایی، تکلیف گرایی، عبودیت